

# Retten i Helsingør

## DOM

afsagt den 1. september 2017

Retten nr. 1-844/2017

Politiets nr. SAK-2016-321-2212

Anklagemyndigheden

mod

T1

og

T2

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 26. april 2017.

T2 og T1 er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 144, ved i perioden fra marts 2015 til den 29. november 2015 i deres egenskab af polititjenestemænd i ... Politi, X-vej i Y-by, i forening og efter aftale uberettiget at have modtaget og gjort brug af en gave eller anden fordel fra A, boende Z-vej i ..., som de forud herfor dels havde foretaget en strafferetlig efterforskning imod, dels havde fortaget en politimæssig sikkerhedsrådgivning af. Gaven bestod i:

- Et gratis ophold på Y-sted i Kenya i perioden fra den

23. - 26. november 2015 til en samlet værdi af ca. 22.500 kr. samt

- Et gratis hotelophold på Z-sted på Zanzibar i perioden fra den 26. - 29. november 2015 til en samlet værdi af ca. 4.161 kr.

Herved tilsidesatte de groft de tjenesteplichter om modtagelse af gaver, som fremgår af Rigspolitiets retningslinjer for modtagelse af gaver i dansk politi.

### **Påstande**

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

### **Sagens oplysninger**

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne A, B, ... C, D, F og E.

Sagen er hovedforhandlet den 28. august og den 1. september 2017.

Forklaringerne er i retsbogen gengivet således

Tiltalte **T1** forklarede, at han har været ansat ved politiet i 38 år. På tidspunktet for anmeldelsen var ansat ved ... Politi ved afdelingen for organiseret kriminalitet og havde været der i 6 år. Han delte kontor med T2. De var både private venner og kolleger.

Han fik sagen vedrørende menneskehandel, hvor A var sigtet, tildelt af C. Han kendte ikke A i forvejen. Det var ... C, der bad ham om, at A's kaldenavn skulle være "... " af hensyn til, at pressen ikke skulle kende til sagen mod ham. Selve afhøringen af A foregik på Y-by Politistation, hvortil A og dennes advokat var indkaldt. Han faldt i hak med A, men de blev ikke venner. Han udleverede ikke sine personlige kontaktoplysninger til A. Tiltalte havde ikke yderligere kontakt med A førend sagen var afgjort. På et tidspunkt ringede A og rykkede for afgørelsen af sagen. Så vidt tiltalte ved, havde T2 ikke kontakt med A. T2 støttede tiltalte i forbindelse med arbejdet med sagen om menneskehandel.

Da omgørelsesfristen efter afgørelsen var udløbet, ringede A til tiltalte på politigården i forbindelse med et hjemmerøveri, som hans nabo havde været udsat for. A var nervøs for, om det samme kunne ske for ham. A var meget urolig og havde endvidere observeret fodspor i sneen ved sit hjem. Tiltalte kendte til hjemmerøveriet, men efterforskningen foregik i en helt anden afdeling. A bad tiltalte om at komme til hans hjem og yde sikkerhedsrådgivning. Tiltalte vidste ikke, hvorfor A lige præcis ringede til ham og ikke en anden - måske følte han sig godt behandlet.

Efter arbejdstid kørte tiltalte og T2 til A's hjem. De kørte derhen i en tjenestebil, idet de var på vej hjem til Y-by efter at have været på tjeneste i København. Der blev ikke udfærdiget en rapport omkring besøget hos A - det var ikke en politisag. De talte med A om, hvordan han kunne sikre sit hjem. De undersøgte vinduer og døre og rådgav ham generelt. De talte endvidere med A om dennes ...sygdom. De fik en hyggelig sludder. Tiltalte nævnte i den forbindelse, at han godt kunne tænke sig at rejse ud i verden og se nogle nye ting. De talte om filmen "Bucket List", der handler om at tage ud og opleve verden, inden man bliver for gammel. Til dette svarede A, at han havde "et [Sted]" i Afrika og at dette ville være et godt sted at tage hen. Han sagde, at han kunne skaffe dem en "safe chauffør" i Afrika, hvis de skulle få brug for det. B var også til stede.

I april måned besluttede tiltalte og T2 sig for, at de ville til Kenya og videre til Zanzibar. Det var på dette tidspunkt ikke meningen, at de skulle til A's Y-sted. T2s datter havde en veninde, der var guide på Zanzibar, som muligvis kunne hjælpe dem i forbindelse med rejsen, og det var en af grundene til, at de valgte Zanzibar som rejsemål.

Foreholdt sin forklaring til rapport, ekstrakt 1, side 32, 4. afsnit, hvor tiltalte har forklaret, at de ikke bestilte noget hotel hjemmefra, fordi det lå i luften at de kunne bo på [Stedet], bekræftede tiltalte, at det var korrekt, at han havde forklaret sådan.

De havde udelukkende bestilt flybilletter til at starte med - resten ville de bestille hen ad vejen. De undersøgte først hotelovernatninger, da de var i Afrika. Tiltalte havde fortalt sin familie om Afrika-turen, men ikke sine kolleger eller andre.

Foreholdt sin forklaring til rapport, ekstrakt 1, side 32, bekræftede tiltalte, at han først fortalte sin familie, at han skulle til Afrika fjorten dage før afrejse.

Efter flybilletterne var bestilt, talte de først med A i august / september måned. De ville tale med ham om safe-chaufføren og A inviterede dem hjem til ham for at tale om det. De var også til et grillarrangement og så ham omkring 3-4 gange i denne periode. De udviklede et venskab.

A forklarede ved første møde, at han kunne skaffe en safe-chauffør, der kunne køre dem fra lufthavnen og eventuelt til [Stedet]. Han kunne også køre dem andre steder. Det ville koste 700 - 1.000 kr. De talte ikke om priser iøvrigt. Det fandt de først ud efter de kom til Afrika.

De har ikke talt om økonomien for Afrika-turen med A - kun i forhold til, at de ikke skulle betale for opholdet på Zanzibar. På et tidspunkt ringede A og fortalte til T2, at han og B også ville tage til Zanzibar. Det var ikke meningen til at starte med, at de skulle rejse sammen eller mødes dernede. A spurgte, om de ville følges derned i samme fly. Det ville tiltalte og T2 gerne - de betalte selv for deres flybilletter.

Det var nok i oktober måned, at det blev oplyst, at hotellet på Zanzibar skulle promoveres og at opholdet på hotellet derfor ville blive gratis. Da de oprindeligt talte med A om safe-chaufføren kom det også frem, at de gerne ville bo på Y-sted. De talte ikke nærmere om aktiviteterne på stedet eller hvad, de skulle lave dernede. Tiltalte kunne godt tænke sig en ballontur, men det talte han ikke med A om.

Transporten fra [Stedet] til Zanzibar blev først drøftet, da de var på [Stedet]. Det var ikke planlagt hjemmefra. Tiltalte talte ikke med A om prisen for opholdet på [Stedet].

Før afrejsen havde tiltalte kun talt med sin familie om rejsen. Han ønskede ikke, at folk - deriblandt journalister - skulle vide, at han skulle rejse med A. Han fortalte heller ikke sine kolleger om turen. Tiltalte fik af vide af B, at der skulle journalister med på turen, idet der skulle promoveres et hotel på Zanzibar og laves en artikel om Y-sted. Tiltalte synes ikke, at det var en god idé, at der skulle journalister med. Det var en privat rejse, som der ikke skulle sladres om.

På [Stedet] blev de indkvarteret i et møbleret telt. De skulle have tre overnatninger på [Stedet]. Under opholdet var de på to ture med en safari-vogn for at se elefanter og løver. De var også ude og se en landsby og en solnedgang på en slette. A's ansatte var med som guide på turen sammen med A og B, nogle andre venner samt journalisterne. Der var ikke andre gæster på [Stedet] - tiltalte fandt efterfølgende ud af, at der var lavsæson. Der blev ikke talt om, hvad de skulle betale for at bo på [Stedet].

Forevist såkaldt "reservation summary" og om det er en faktura, jf. ekstrakt 2, side 11, forklarede tiltalte, at han opfattede det som en afregning for transport og ophold. Han kikkede ikke på afregningen men betalte omkring 400 dollar selv og tog samme beløb i T2s pung - det vil sige ca. 800 dollar i alt. Dette dækkede ophold og transport, herunder flybillet fra [Stedet] til Nairobi, hvorfra flyet til Zanzibar afgik. Tiltalte ved ikke, hvordan tallene i afregningen var fremkommet herunder tallet 396 dollars. De betalte for flyet fra [Stedet] til Zanzibar. A oplyste, at billetten kostede omkring 500 kr. - det var billigere at flyve til Nairobi end at køre i bil. Receptionen bad om 800 dollars og det betalte han.

Forevist ekstrakt 2, side 11, forklarede tiltalte, at han ikke havde set denne note tidligere om, at han og T2 var "policemen".

Udover denne faktura forklarede tiltalte, at han ikke havde modtaget andre fakturaer.

Tiltalte er bekendt med reglerne omkring modtagelse af gaver. Efter at have været hos A første gang i forbindelse med sikkerhedsrådgivningen, blev tiltalte tilbudt en flaske vin af A, som han takkede nej til.

Tiltalte er kollega med C og er også privat ven med ham. Han fortalte C om turen til Afrika to dage før de tog afsted til Afrika. Dette gjorde han, fordi han ville sikre sig, at C privat vidste, at han tog af sted i det tilfælde, at [Bladet] ville skrive om det. Han var på privat besøg hos C, da han fortalte om rejsen. C spurgte om turen var ”i orden” og det fortalte tiltalte, at det var og at de betalte det hele selv. C reagerede ikke negativt på beskeden om turen, og han fik efterfølgende sms, hvor han ønskede ham en god tur. C havde altså ingen kommentarer til turen.

Foreholdt tillægsekstrakt, side 2, SMS besked fra C, forklarede tiltalte, at beskeden blev sendt til hans søn. Han havde ikke modtaget denne besked og han vidste ikke, hvorfor beskeden blev sendt til hans søn.

Efter hjemkomsten havde tiltalte flere samtaler med C, som fortalte, at han var gået videre til ledelsen og at sagen var sendt til den Uafhængige Politiklagemyndighed. C var bange for, at pressen skulle finde ud af det.

Det er korrekt, at A og tiltalte var venner før afrejsen. De havde set hinanden 3-4 gange og havde herunder været til morgenkaffe og til grillaften. Der har også været flere telefonsamtaler. De kom godt overens med hinanden.

Tiltalte har talt med A om sagen efter tiltalte blev afhørt. De har været sammen 15-20 gange efter hjemkomsten. Tiltalte har appelleret til A og B at alt skulle frem.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han tog 400 dollar fra T2s pung og 400 dollar fra hans egen pung i forbindelse med betalingen for turen.

Foreholdt ekstrakt 1, side 33 øverst, forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han betalte 800 - 900 dollar, nok nærmere 900 dollars.

Foreholdt tillægsekstrakt, bilag 2, 6, side 16, forklarede tiltalte, at hvis de bestilte drikkevarer og lignende blev dette tillagt regningen og betalt separat. Ophold, vasketøjsservice og mad var inkluderet i prisen.

Adspurgt af forsvareren, advokat Cumberland, og foreholdt ekstrakt 1, side 11, forklarede tiltalte, at han ikke har bidt mærke i de opgjorte beløb.

Vedrørende mødet om rådgivningen omkring sikkerhed forklarede tiltalte, at de var der i omkring 2 timer. Der var både plads til politiforretning og almindelig hyggesnak. De talte om helbred, hunde etc. A var interesseret i at få en politihund. A havde ... og tiltalte havde selv været syg, så det talte de en del om. På den måde delte de private emner. Venskabet udviklede sig, fordi de kunne lide hinanden og fordi de havde mange ting til fælles, eksempelvis aktiehandel. Tiltaltes søn har også besøgt A og tiltalte har mødt As familie. De har været til grillaften hos A, fødselsdage og set Formel 1 sammen.

Efter 2015 har tiltalte ikke været i As hjem som politimand – udelukkende i privat henseende. A og B og de øvrige gæster havde været i Kenya et par dage før tiltalte og T2 ankom. Det var et hyggeligt ophold.

Tiltalte vil kalde venskabet med A meget varmt, de nyder hinandens selskab og er bedste venner.

Tiltalte havde ikke gjort sig forestillinger om prisen for opholdet på [Stedet]. Han skænkede det ikke en tanke og ville betale det, det kostede. Det var meget primitive forhold de levede under på [Stedet]. De boede i telt og toilet var under åben himmel. Efter at have betalt de 800 dollar fik tiltalte udleveret bilaget / fakturaen. Han kiggede ikke nærmere på det og bed ikke mærke i beløbets størrelse. Fraregnet udgiften til safe-chaufføren og flybilletten fra [Stedet] til Nairobi ville det svare til, at opholdet kostede ca. 4 - 500 dollars for 2 mand i 3 nætter, hvilket han syntes var en rimelig pris. T2 var ikke til stede, da tiltalte afregnede. Tiltalte tog pengene fra T2s pung. T2 undrede sig ikke over prisen.

Turen i Zanzibar betalte de ikke for. Det var gratis – fordi det var en del af promoveringen af et hotel. A sagde, at de ikke skulle betale noget.

Tiltalte har været meget samarbejdsvillig under afhøringerne i sagen. Han havde ikke en advokat til stede ved den første afhøring – han havde ikke troet, at sagen ville udvikle sig på denne måde.

Tiltalte forklarede, at de ikke havde noget med reklamefremstødet at gøre. På Zanzibar var de kun på hotellet, der var ikke nogle udflugter arrangeret. De betalte selv for frokost og drikkevarer. På det første hotel bestilte de efterfølgende hotel i Zanzibar by, hvor de efterfølgende havde et ophold, efter A og B tog hjem. Efter opholdet der tog de videre til et to-dages ophold i Nairobi by. Herefter tog de hjem.

Da han kom hjem fortalte han til sine kollegaer, at han havde været i Tyrkiet. Han ville ikke fortælle omkring Afrika-turen fordi han ikke ønskede nogle "historier".

Tiltalte **T2** forklarede, at han har været ansat ved politiet siden 1983. Han har været ansat som efterforsker ved afdelingen for organiseret kriminalitet siden 2007. Han delte kontor med T1 og de var venner og sås privat.

I forbindelse med afhøringen af A i sagen omkring menneskehandel, talte de ikke privat med A udover en kort samtale om aktiehandel. De udleverede ikke private kontaktoplysninger.

På et tidspunkt ringede A til T1. Af sikkerhedsmæssige årsager kører man altid to afsted sammen og derfor tog han med på besøg hos A. A var bekymret fordi hans nabo havde haft et hjemmerøveri. Tiltalte kendte sagen, men havde ikke været efterforsker på sagen. Der var ikke nogen særlig grund til, at det var tiltalte og T1 der skulle ud til A udover, at A ringede til T1. De tog ud til A på vej hjem fra København. De var der omkring kl 15. Han husker ikke, hvordan det blev registreret i tidssystemet. Under besøget hos A begyndte T1 og A at tale sammen om sygdom. De talte om filmen "Bucket List" med bl.a. Morgan Freeman. De talte alle tre om Formel 1, aktier og jagt. De kom godt ud af det med hinanden og det var her venskabet tog sin begyndelse. De talte om, at tiltalte og T1 godt kunne tænke sig at komme ud og rejse sammen. A anbefalede dem, at de skulle rejse til Afrika. Han foreslog, at de kunne bo i hans [Sted]. Der blev ikke talt om priser, men tiltalte opfattede det som at A reklamerede for stedet og at der selvfølgelig skulle betales - han er jo forretningsmand. De talte også om muligheden for en safe-chauffør. A fortalte at han kunne bistå med kontakten til en chauffør, man kunne stole på.

Tiltalte forklarede, at han forinden havde set, hvad pakkerejser til Afrika kostede, eksempelvis i Sydafrika. Prisen ville være omtrent 1.000 kr. pr. person pr. døgn. Måske kunne man få det billigere, hvis man rejste i lavsæsonen. Undersøgelsen af priser skete efter flybilletterne var bestilt.

Han undersøgte ikke, hvad det kostede, at overnatte på A's [Sted].

Foreholdt ekstrakt 2, side 21, "ground package rates" (priser fra [Stedet]) med en pris på 559 dollars pr. dag, forklarede tiltalte, at han ikke havde undersøgt priserne på [Stedet]. Heller ikke da det blev fastlagt, at de skulle booke et ophold på [Stedet]. Han forestillede sig ikke, at det kunne koste mere end 1.000 kr. pr. overnatning.

Efter afhøringen var A vist til undersøgelse for ... i en periode men i august kontaktede de A for at få telefonnummeret til safe-chaufføren. Han inviterede tiltalte og T1 til grillaften. De talte om turen. A spurgte, hvor længe de havde tænkt sig at være i Afrika. Han rådede dem til blot at tage afsted og se, hvor længe de havde lyst til at blive, når de kom derved. A sagde intet om priser, hverken angående chaufføren eller opholdet på [Stedet]. Tiltalte og T1 spurgte heller ikke om det, de ville bare betale det, det kostede.

Udover grillaftenen huskede tiltalte ikke, hvornår de så A igen. Han ringede dog i september og fortalte, at han også ville være til stede under deres ophold. B, hendes far og nogle journalister ville også være der. Tiltalte var bekymret over, at der skulle være journalister til stede. Han talte med T1 om det og med sin familie. Tiltalte havde ikke lyst til at blive profileret i pressen. Han sagde ikke noget om dette til A.

De var venner med A før afrejsen. De blev bedste venner under opholdet i Afrika.

Foreholdt ekstrakt 1, side 27, forklarede tiltalte, at de var venner inden afrejsen og blev bedste venner under turen. De havde mange fælles interesser.

Tiltalte og T1 havde talt om, at de også gerne ville tilføje et badeferie-ophold til opholdet på [Stedet]. Tiltalte havde en kontakt i Zanzibar og de besluttede sig for, at de ville tage hertil. Det var ikke As forslag.

Før afrejsen mødtes tiltalte, T1, A og B til en rejsemesse i Øksnehallen. Det var her de besluttede sig endeligt for, at de ville tage til Zanzibar, der ligger blot en times flyvning fra Nairobi.

Efterfølgende blev tiltalte ringet op af A, som fortalte at de havde booket billetter til Zanzibar og om de ville følges med dem. Det blev tiltalte og T1 enige om, at det var en god ide. De bookede billetter til den samme flyafgange. Herefter ringede A og sagde, at de ikke skulle betale for hotellet. A gav udtryk for, at han ikke ville have penge for noget, som A havde fået gratis.

Tiltalte har aldrig tidligere modtaget gratis udlandsophold.

Chaufføren i [Stedet] havde fortalt, at det kostede 100 dollar at blive transporteret.

I [Stedet] boede de under samme forhold, som de øvrige gæster. De var på fire ture under opholdet, muligvis fem ture. De så dyr og solnedgange. Der blev taget mange billeder af journalisterne under opholdet.

På et tidspunkt spurgte B om de ville køre eller flyve til lufthavnen, når de skulle til Zanzibar. Det var lige så billigt at flyve, så det valgte han og T1 at gøre.

Det var T1, der sørgede for afregningen. Han var ved at pakke, mens T1 tog penge fra tiltaltes pung. Det kostede omkring 900 dollars. Han syntes det umiddelbart lød rimeligt. Han tænkte ikke mere over det og så ikke regningen.

Foreholdt ekstrakt 1, side 17, forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han har forklaret sådan. Det var en rimelig pris de betalte for opholdet.

Da de var i Zanzibar bestilte tiltalte hotellet på nettet.

Han har fortalt om rejsen til familie, venner og kollegaer. Det har han gjort både før og efter turen. Han fortalte ikke, at de skulle rejse med A. Det var sent i forløbet, at de fandt ud af, at A skulle med. Han har fortalt om det efter turen og alle har spurgt ind til, hvorvidt det var en god tur. Der er ingen der har ladet sig mærke med noget.

Tiltalte er bekendt med retningslinjerne omkring modtagelse af gaver. Han har aldrig modtaget noget.

Tiltalte har ikke talt med C.

Han har set A flere gange siden turen, senest i går. De har talt generalt om turen - om, hvor grotesk det hele har været.

Adspurgt af forsvareren, advokat Cumberland, forklarede tiltalte, at han er venner med T1. Han er hans bedste ven. De er meget sammen og har rejst sammen. På stationen bliver han og T1 kaldt ... og .... De har lavet en liste, inspireret af filmen. Listen indbefatter ting, de gerne vil lave sammen gennem livet. De har set filmen sammen. I den periode blev tiltalte separeret og derfor ville tiltalte meget gerne have en ny rejsefælle. T1s helbred skrantede og der var mange gode grunde til, at de skulle opleve nogle ting sammen.

Tiltalte har en god økonomi. Han har investeret i aktier og har over en million til rådighed.

Tiltaltes indtryk af sagen omkring menneskehandel mod A, var at denne ikke var sandfærdig og at der ikke var noget rigtigt i den unge kvindes anklager.

Tiltalte forklarede, at [Stedet] i Afrika giver et underskud for A.

Tiltalte forklarede, at der var en rigtig god kemi mellem ham, A og T1. De blev meget fortrolige med det samme. Tiltalte kender ikke As bevæggrunde for at betale opholdet i Zanzibar.

Det havde stor betydning for valg af rejsemål, at A kunne supplere med kontakt til en troværdig chauffør. Det kan være farligt at rejse i Afrika og tiltalte havde brug for tryghed.

Tiltalte forklarede, at priserne, som han havde undersøgt på pakkerejser, stemte fint overens med de priser, de betalte for opholdet på [Stedet] i Kenya.

Tiltalte har ikke haft vidende om, at der blev givet rabat på [Stedet]. A har heller ikke givet udtryk for, at han har givet dem en del af turen som en gave. Det var først, da tiltalte kom hjem, at det gik op for ham, at A havde betalt for opholdet. Han konfronterede A med dette efter hjemkomsten, hvortil A svarede, at det ikke havde kostet ham noget - det var hans sted, teltet stod tomt og det kostede ham, hvad der svarede til to måltider mad, og det havde han vel lov til at forære til sine venner.

Tiltalte forklarede, at han var meget ked af denne sag.

A forklarede, at han i 2013 / 2014 blev afhørt omkring en sag vedrørende menneskehandel. Han mødte til afhøring med sin beskikkede forsvarer. T2 og T1 var til stede ved afhøringen. Han kendte dem ikke i forvejen. Ved slutningen af afhøringen røg han en cigaret med de to tiltalte og de kom til at tale om aktiehandel. De tiltalte fortalte, at de også beskæftigede sig med aktiehandel. De talte ikke om [Stedet] i Kenya eller andre rejsemål. Han fik ingen kontaktoplysninger af de tiltalte. Sigtelsen for menneskehandel var et chok for ham og det kom hurtigt ud i pressen. Han kontaktede politiet. Han havde fået den opfattelse, at de tiltalte også synes det var dårligt, at det var sluppet ud til pressen. Han kontaktede de tiltalte et par

gange telefonisk i efteråret 2014 for at høre, hvad der skete med sagen. De beklagede, at oplysningerne var kommet til pressen og at sagsgangen var langsommelig. Han mærkede deres forståelse og medfølelse og han syntes godt om dem.

I december 2014 blev han underrettet om, at sagen mod ham var afsluttet. I marts 2015 kontaktede han de tiltalte, fordi hans kone følte sig utryk. Han ville også gerne fortælle dem, at han var glad for at sagen var afsluttet og at han havde fået god behandling fra deres side. Han huskede ikke, hvem af dem han talte med. Han mener, at han ringede til Y-by Politistation og blev omstillet til en af dem. De kom hjem til ham om eftermiddagen. De talte om sagen, der havde været mod ham. De talte også om et røveri. Han huskede ikke, om de talte om sikkerhed i huset. De var ikke rundt og tjekke sikkerheden i huset. De har muligvis talt om samfundet generelt og om helbredet. De talte om Afrika og om, hvor dejligt et kontinent det var. De tiltalte gav ikke udtryk for at de ville til Afrika. Han opfordrede dem til at tage til hans [Sted] i Afrika og opleve landet og folket. De talte ikke om konkrete ting, såsom muligheden for at han kunne skaffe en safe-chauffør.

Foreholdt ekstrakt 1, side 47, forklarede vidnet, at det er korrekt, at han under besøget i marts 2015 tilbød de tiltalte et ophold i telt i hans [Sted] - det ville ikke koste ham andet end kosten. Det var ikke hans tanke, at de skulle betale for opholdet, men han sagde ikke noget til de tiltalte omkring dette. Der blev ikke talt om andre detaljer på rejsen eller om Zanzibar. Det var heller ikke meningen, at han og B skulle med på turen - det blev først arrangeret langt senere.

De tiltalte kontaktede ham på et tidspunkt og fortalte, at de havde købt billetter til Kenya. Vidnet ville gerne tage med dem på denne tur - de kunne lave ting sammen og det kunne være hyggeligt.

Vidnet havde købt rejsebureauet, ..., og på et tidspunkt mødtes han med de tiltalte i Øksnehallen for at se på rejser og rejsemål. Herefter begyndte de også at tale om muligheden for at tage til Zanzibar.

Vidnet har ikke sagt til de tiltalte, at opholdet på [Stedet] er gratis. Det var en invitation fra vidnets side og derfor en selvfølge at de ikke skulle betale for opholdet.

Vidnet havde i forbindelse noget markedsføring fået foræret et ophold i Zanzibar. Han husker ikke, hvornår han fortalte de tiltalte, at de kunne komme med og bo på hotellet i Zanzibar uden beregning.

Det var først efter turen til Afrika at han begyndte at se de tiltalte jævnligt under venskabelige forhold.

Vidnet arrangerede en safe-chauffør for de tiltalte, når de ankom til Kenya. De talte ikke om prisen kørslen til [Stedet]. De tiltalte klarede selv det hele, også betalingen. Vidnet og B var allerede på [Stedet].

Vidnet havde meddelt [Stedet], at han medbragte to gæster til [Stedet]. Han gav ikke direkte besked til [Stedet] om, at de tiltalte ikke skulle betale. Vidnet vidste slet ikke, at de tiltalte var blevet præsenteret for en regning. Fotografen og journalisten har heller ikke betalt for opholdet på [Stedet].

[Stedet] indeholder 22 telte med dobbeltsenge. Alle telte er ens indrettet og på primitiv vis.



Foreholdt ikke fremlagt foto, tillægsekstrakt, side 37, bekræftede vidnet, at dette er en korrekt afbildning af teltet.

Under opholdet var de på ture i området for at se dyr. De var otte personer i bilen. De var også med ude og flyve i vidnets helikopter.

Vidnet fortalte de tiltalte, at der var journalister med. De tiltalte udtrykte ikke undren overfor dette. De holdt sig dog lidt i baggrunden.

Foreholdt ekstrakt 2, side 11, forklarede vidnet, at beløbets størrelse stemmer overens med transportomkostninger. Det kan godt passe, at man betaler 270 dollars for flyveturen fra [Stedet] til Nairobi, men vidnet er usikker på, hvad beløbet dækker over. Foreholdt side 12 forklarede vidnet, at han ikke har givet [Stedet]s personale besked om, at de tiltalte var politifolk.

Vidnet så de tiltalte regelmæssigt efter de kom hjem fra Afrika.

Foreholdt ekstrakt 1, side 49, forklarede vidnet, at det er korrekt, at han har forklaret sådan. Han talte med de tiltalte omkring sagen ved en middag som han inviterede dem til.

Vidnet ville ikke have, at de tiltalte skulle betale for rejsen. Han har ofte venner og forretningsforbindelser med på [Stedet].

Adpurgt af forsvareren, advokat Koch og foreholdt ekstrakt 1, side 49, forklarede vidnet, at det er korrekt, at han har forklaret, at det store beløb på fakturaen dækker over det samlede beløb for alle tilstedeværende gæster; han selv, B, Bs far, to journalister og de to tiltalte.

[Stedet] er en underskudsforretning.

Adpurgt af forsvareren, advokat Cumberland, bekræftede vidnet at han under mødet i marts 2015 blev glad for de tiltalte og de havde en god relation. De talte om helbred, politik og andet. Allerede efter dette første besøg kunne vidnet mærke, at der var grobund for et venskab. Det er korrekt, at han inviterede de tiltalte til et grillarrangement på et senere tidspunkt og at han også har inviteret dem til Øksnehallen for at se på eventuelle rejsemål. Derudover har de talt en del i telefon sammen og vidnet så de tiltalte som venner allerede før de rejser til Afrika.

Under Afrika-turen udviklede venskabet sig og blev stærkere. Vidnet havde tit venner og forretningsforbindelser med på [Stedet] og de betalte aldrig for disse ophold.

Opholdet på Zanzibar var gratis for vidnet og derfor ville han naturligvis ikke tage mod betaling fra de tiltalte og dermed "tjene penge på dem" - dette ville være uetisk.

Foreholdt ekstrakt 2, side 21, forklarede vidnet, at de anførte beløb godt kan passe. Det kan fås billigere. Hvis det f.eks. er dyrefolk eller forskere fra universitetet er prisen 70 dollars pr. nat.

**B** forklarede, at hun var med på [Stedet] og på Zanzibar. Det er rigtigt, at de tiltalte var hjemme hos hende og hendes mand privat til kaffe. Der havde været nogle indbrud i området

og hendes mand ønskede at tale med de tiltalte vedrørende sikkerheden i huset. Hun havde ikke mødt de tiltalte tidligere, men vidste godt, at de havde været involveret i sagen om menneskehandel mod hendes mand. De talte om mange forskellige ting den eftermiddag. Efter de havde talt om sikkerheden talte de om mange andre ting. De talte ikke om sagen mod A.

De talte om Afrika og A fortalte, at han havde "et [Sted]" i Kenya. Hun huskede ikke, om det blev sagt, at de skulle komme derned. Det var A, der bragte emnet Afrika på bane. De tiltalte gav udtryk for, at de godt kunne tænke sig at rejse sammen, men Afrika blev ikke nævnt specifikt. Efter mødet i marts sås de jævnligt; vidnet, hendes mand og de to tiltalte over de næste 7 måneder. Efter det første "kaffemøde" mødtes de ca. en måned senere til grill-aften - måske i august /september. De mødtes hos vidnet til forskellige middage og de var til en rejsemesse i Øksnehallen sammen, hvor A deltog, idet han har rejsebureauet .... Under turen til messen, talte de en del om Afrika. Vidnet talte med ... fra ... om Afrika. Omkring oktober havde de tiltalte bestilt en rejse til Afrika, som de fortalte om. Det havde længe været meningen, at vidnet og hendes mand skulle til Afrika med [Bladet]. Det var A, der sagde, at de skulle afsted. Det var et tilfælde, at de tog afsted på samme tidspunkt som de to tiltalte. I forbindelse med messen foreslog vidnet, at de også skulle tage til Zanzibar. De ville få gratis billetter. Vidnet fandt ud af, at de tiltalte også var i Afrika, når vidnet og A var dernede. Vidnet foreslog A, at de tiltalte kunne tage med dem til Zanzibar. A tog kontakt til de tiltalte vedrørende dette. [Bladet] var også med på Zanzibar, og fik umiddelbart før afrejsen af vide, at vidnet havde nogle andre venner, som også skulle med på rejsen.

Adspurgt af forsvareren, advokat Cumberland, forklarede vidnet at eftermiddagskaffen i marts stod på i et par timer. Der var god kemi mellem dem alle og de talte godt sammen. Vidnets opfattelse var, at de blev venner og kontakten blev hyppigere. Vidnet lavede mad til dem. De inviterede også de tiltalte til grillaften. På messen gik de alle rundt sammen, talte og spiste sammen.

De var venner før de tog til Afrika. Under rejsen blev venskabet tættere.

...C forklarede, at han har været ansat ved politiet i 36 år. I 2014/15 var han ... af afdelingen for organiseret kriminalitet, hvor han havde været siden 2007. De to tiltalte arbejdede også i afdelingen. De tiltalte var primære efterforskere under sagen mod A. Vidnet vidste ikke, hvor mange møder de tiltalte havde med A, men han så ham på stationen et par gange. De tiltaltes forhold til sagen var professionelt. Vidnet havde et personligt forhold til T1. De var rigtig gode venner og så hinanden privat.

Vidnet havde hørt, at de tiltalte havde været til møde hos A, men han vidste ikke, hvad mødet drejede sig om, eller hvornår det fandt sted.

Efter vidnet blev udnævnt som politikommissær kom T1 til hans private adresse og spurgte, om han gav en kop kaffe. Det var i november og T1 havde en juledekoration med som gave. T1 ønskede ham tillykke med udnævnelsen. I den forbindelse fortalte T1, at han skulle til Afrika sammen med T2. Allerede her fik vidnet en fornemmelse af, at dette havde noget med A at gøre. Vidnet spurgte: "..., du skal ikke sige det har noget med A at gøre?". T1 var lidt svævende men bekræftede, at de skulle til A's [Sted]. T1 sagde, at de havde betalt for det hele. Han fik af vide, at A ville være dermende i forvejen og at de skulle bo på A's [Sted]. T1 forstod ikke vidnets bekymring. Vidnet syntes det var meget bekymrende, at tjeneste og fritid blev blandet sammen på denne måde - uanset om sagen mod A var afsluttet. T1 kunne ikke forstå det. T1 fortalte, at de skulle rejse næste morgen. Han fortalte, at han ikke havde villet

sige noget tidligere eller i afdelingen i frygt for at der ville blive "sladder" i afdelingen. Vidnet fandt først efter rejsen ud af, at der skulle journalister med på rejsen.

Vidnet vidste ikke, hvorfor T1 valgte at dele dette med ham - om det var som en ven eller som hans leder. T1 fortalte, at de selv skulle betale for turen udover transporten fra lufthavnen. Vidnet vidste ikke, at A skulle med til Zanzibar. T2s datters veninde arbejdede som guide på Zanzibar.

Ved afslutningen af deres møde sagde vidnet til T1, at han på det kraftigste ville fraråde ham at tage afsted.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 2, forklarede vidnet, at han havde flere numre til T1 indkodet på sin telefonen og de havde tidligere korresponderet på dette nummer. SMS'en var tiltænkt T1 og han skrev den efter et stykke tid at have reflekteret over situationen. På et tidspunkt var der nogen, der ringede til vidnet og spurgte ham, hvor T2 var. Vidnet havde det meget vanskeligt ved at skulle lyve overfor sine kollegaer og ikke kunne fortælle, hvor T2 var, selvom han vidste det. Vidnet fik det rigtig dårligt med det.

Det var vidnets indtryk, at det kun var ham blandt kollegaerne, som T1 havde fortalt om turen til. Han var klar over, at T1 ville sige, at de havde været i Tyrkiet. Vidnet gik ud fra, at dette var fordi de tiltalte ikke ønskede at skabe uro i afdelingen.

Vidnet talte med en anden kollega om situationen, som også rådede ham til at gå videre med sagen. Han anmeldte det til sin leder ugen efter.

Adspurgt af forsvareren, advokat Koch, og foreholdt ekstrakt 3, side 1, forklarede vidnet, at han ikke huskede, hvorfor A fik tilnavnet "... " - måske for at beskytte A mod pressen. Han er ikke klar over, hvem der gav tilnavnet, men det er ikke vidnet selv. Vidnet kan ikke vurdere, hvorvidt det T1 fortalte ham om ved turen til Afrika var en tjenesteforseelse.

Grunden til at der gik 18 dage før han videregav anmeldelsen var, at det var meget, meget svært for vidnet idet han var personlig ven med T1. Det krævede stor eftertanke før beslutningen blev taget.

Adspurgt af forsvareren, advokat Cumberland, forklarede vidnet, at han også var bange for, hvordan sagen ville påvirke hans nye stilling som leder.

T1 virkede ikke bekymret over rejsen - han kunne ikke se problemet.

Vidnet forklarede, at der ikke findes nedskrevne regler ved politiet for, hvem man måtte blive venner med eller hvem, man måtte rejse med. Problemet i denne sammenhæng var, at der kunne være tale om en økonomisk gevinst for de tiltalte. Vidnet kunne ikke tage stilling til, hvorvidt hans bekymring havde noget med sagen om menneskehandel at gøre. Han følte ikke, at han havde andet valg end at gå videre med sin viden.

Af anklageren foreholdt ekstrakt 1, side 13, forklarede vidnet, at det er korrekt, at han har forklaret, at T1 forklarede, at han havde været i Tyrkiet.

**D** forklarede, at han kender A og B godt. Han er fotograf hos [Bladet] og havde tidligere taget billeder af de to. Der havde længe været tale om, at de skulle lave en reportage i Afrika med A og B. Han fik af vide, at han skulle afsted omkring en måned før afrejse. Planerne om

udvidelsen af rejsen til Zanzibar fik vidnet besked om før afrejsen. Vidnet ved ikke, hvorvidt de skulle betale for rejsen. Det var F, der tog sig af den slags.

Foreholdt ekstrakt 1, side 54, forklarede vidnet, at det er korrekt, at han havde forklaret således.

Før afrejsen fik vidnet at vide af F, at der var inviteret to betjente med på rejsen. Dette havde B fortalt til F. Vidnet var irriteret over dette, da det var vanskeligere at få gode billeder, når der var flere mennesker til stede. Vidnet fik af vide, at der var tale om to betjente, der kendte A fra efterforskningen af sagen omkring menneskehandel.

Vidnet kender ikke til betaling og afregning for opholdet på [Stedet].

Turen til Zanzibar skulle bruges til at lave en bikini-fotoserie af B til [Bladet]. Han lavede også en fotoreportage af hotellet.

Foreholdt side 55-56, ekstrakt 1, nederst, forklarede vidnet, at han har forklaret sådan - at det var en dårlig idé for de tiltalte, at tage med på en sådan tur.

Adspurgt af forsvareren, advokat Cumberland, forklarede vidnet, at der var to af As venner med. Hen mod slutningen kom et selskab af almindelige gæster. Foreholdt ekstrakt 1, side 57, forklarede vidnet, at han er usikker på, hvorvidt der var andre gæster i [Stedet]. Vidnet var ikke interesseret i As relation til de to betjente. Han vidste ikke, om de var venner.

F forklarede, at han er ansat som journalist ved [Bladet] og har skrevet flere historier om B i årenes løb. I flere år havde [Bladet] haft en aftale om, at de skulle lave en serie fra Afrika med A, men det var blevet udskudt på grund af As sygdom. Aftalen var, at opholdet for [Bladet]s medarbejdere var gratis, men de skulle selv betale for flyrejsen. Transporten fra lufthavnen til hotellet betalte de ikke noget for, da de kørte med B og A. B sagde på et tidspunkt, at opholdet var blevet forlænget, og de skulle videre til Zanzibar. A har formentligt kunnet se en reklameværdi i deres ophold på hotellet på Zanzibar. Derfor fik de et gratis ophold af hotellet på Zanzibar. D brugte en halv dag på at lave nogle fotos til hotellet og til ..., som er As rejseselskab. Det var formentligt først fjorten dage før afrejse, at de fik at vide, at de to tiltalte skulle med. Der var vist også andre af As venner med på turen. Han erindrer ikke, om det blev oplyst, at de to var betjente.

Foreholdt sin forklaring til rapport ekstrakt 1, side 60, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at det før afrejsen blev oplyst, at de to var betjente. Det har D, vidnets kollega, sagt, da de efterfølgende har talt om sagen. Under opholdet på [Stedet] deltog de på forskellige ture. De to tiltalte var også med på i hvert fald én af turene. På en af turene, sagde én af de to tiltalte vist noget med, at pågældende ikke ønskede at komme med på fotos. Det er meget normalt, at folk gør dette.

Adspurgt af forsvareren, advokat Koch, forklarede vidnet, at vidnet og hans kollega fra [Bladet] betalte udover måltiderne for blandt andet drikkevarer.

Foreholdt sin forklaring til rapport, ekstrakt 1, side 60, forklarede vidnet, at det er korrekt, at de to tiltalte vist også betalte udenfor måltider for blandt andet drikkevarer.

Dikteret og vedstået.

Vidnet forklarede supplerende, at det var max. et halvt år før afrejsen, at der var tale om turen og således ikke noget, der var planlagt i flere år.

E forklarede, at han er ansat som direktør i A Park og bestyrelsesformand i Y-sted. [Stedet] er et naturbeskyttelsesprogram. Vidnet er med, når der sker prisfastsættelser på ophold ved [Stedet]. En pris på 900 dollar kan godt lade sig gøre, hvis det er prisen for at rejse frem og tilbage til [Stedet] fra Nairobi samt tre overnatninger for to personer. Man opererer med forskellige priser. Der er for eksempel retailpriser, som er dem, der udleveres til agenter. Der er interne priser, som udbydes til samarbejdspartnere, som for eksempel forskere eller medarbejdere ansat ved Aarhus Universitet. Disse priser skal først godkendes.

Forsvareren henviste til oversigten i tillægsekstrakten side 16.

Vidnet forklarede, at når der gives rabat, det vil sige opkræves priser i overensstemmelse med listen, såkaldt internal rack-rates, sker det efter godkendelse fra vidnet eller fra direktøren. Det sker eksempelvis således, at vidnet sender en mail derned.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han ikke har været involveret i den konkrete sag.

Forevist oversigten, ekstrakt 2, side 21, benævnt ground package rates, forklarede vidnet, at de priser, der kan ses af oversigten, er de priser, der annonceres med online. Hvis en kunde køber gennem en agent, kan det godt være, at man kan købe det billigere, idet agenten kan opnå en rabat, fordi denne køber mange overnatninger i [Stedet].

[Stedet] er beliggende i et område, hvor der findes 11 andre [Steder]. [Stedet] har lejet jorden af nogle massaiere for at forsøge at genetablere det oprindelige område. De fleste andre [Steder] har lidt højere rates, det vil sige lidt højere kvalitet og priser og enkelte har lidt lavere kvalitet og pris.

Dikteret og vedstået.

Vidnet tilføjede, at de 900 dollars som tidligere nævnt er en specialpris. De interne priser bliver ikke kommunikeret ud til gæster.

## **Rettenns begrundelse og afgørelse**

1) For så vidt angår det kronologiske forløb i sagen lægger retten til grund, at de to tiltalte som ansatte ved ... Politi har efterforsket en anmeldelse mod A for menneskehandel. Denne efterforskning blev afsluttet og anklagemyndigheden besluttede at opgive påtale, da der ikke fandtes grundlag for at rejse tiltale. Fristen for omgørelse af påtaleopgivelsen udløb den 9. februar 2015.

I marts 2015 konstaterede A, at der havde været hjemmerøveri hos hans nabo og at der var sat fodspor på hans ejendom. Han tænkte derfor, at det muligt havde været gerningsmændenes hensigt at begå røveri hos hans husstand. Han kontaktede derfor - ikke ... Politi som organisation - men de to tiltalte hos politiet, da han kendte dem fra tidligere.

I april 2015 har de tiltalte booket flybilleter til Kenya.

Retten lægger til grund, at der i perioden fra marts er udviklet et mere venskabeligt forhold mellem de involverede og at de tiltalte har besøgt A og B privat flere gange.

Rejsen fandt sted fra den 22. november til den 5. december 2015. De tiltalte boede først med 3 overnatninger på As Y-sted ved Nairobi i Kenya, derefter med 3 overnatninger på Z-sted på Zanzibar, derefter med 4 overnatninger på Hotel Tausi Pallace, ligeledes på Zanzibar og endelig med 2 overnatninger på Hotel Jacaranda i Nairobi.

2) Retten finder det bevist, at de tiltalte objektivt set har modtaget en "gave eller anden fordel" som nævnt i straffelovens § 144, selvom opgørelsen af dennes værdi er behæftet med nogen vanskelighed.

Ifølge den officielle prisliste for [Stedet] var prisen - på det tidspunkt af sæsonen - 559 dollars pr. mand pr. nat i et tomandstelt d.v.s. 1.118 dollars pr. nat for et telt til to mand. Prisen kunne aftales lavere, f. eks. hvis aftale blev indgået gennem en rejseagent, der kunne opnå en vis mængderabat og det fremgår af en anden liste, at såfremt der var tale om forskere f.eks. fra Århus Universitet var prisen 70 dollars pr. nat (eller ca. 12 % af den officielle pris). Prisen omfatter også safari ture med chauffør eller pilot. De tiltalte havde ikke indgået nogen forudgående aftale om pris for opholdet og de ville derfor være afkrævet prisen på de 559 dollars pr. nat.

Ved afrejsen fra [Stedet] fik T1 udleveret en "reservation summary", der må betegnes som en slags faktura. Fakturaen lyder på 666 dollars for transport henholdsvis fra Nairobi til [Stedet] og fra [Stedet] til lufthavnen. T1 har forklaret, at han ikke studerede fakturaen nøjere men betalte de 800 - 900 dollars, som han blev afkrævet i receptionen og som han opfattede som en fair pris for ophold og transport.

Opholdet på Z-sted er beregnet til en pris på 4.161 kr. ifølge den officielle prisliste på nettet (for 2016).

Opholdet var imidlertid gratis for A, da A med ejeren af hotellet havde forhandlet sig frem til en aftale om, at opholdet for rejseselskabet var gratis, idet hotellet som modydelse modtog reklame dels i form af fotos lavet til hotellet af fotografen fra [Bladet] dels formentlig i form af omtale af hotellet i den artikel som [Bladet] ventedes at ville bringe om opholdet.

Det kan diskuteres om dispositionen således medfører nogen formueopofrelse for A eller om den er udtryk for en "gavmildhedsakt" og således muligt falder udenfor en traditionel og snæver definition af begrebet "gave". Retten finder imidlertid, at den utvivlsomt falder under begrebet "gave eller anden fordel" i § 144.

3) § 144 forudsætter, at gaven er "uberettiget" og en disposition, der forvaltningsretligt eller ansættelsesretligt er berettiget, medfører således ikke strafansvar.

Det kan imidlertid ikke tilsvarende konkluderes, at det forhold, at en disposition er forvaltningsretligt uberettiget, nødvendigvis udløser strafansvar.

Det fremgår, at politiet har udstedt detaljerede og præcise retningslinier for, i hvilket omfang polititjenestemænd må modtage gaver.

Det tilkommer ikke retten at vurdere eventuelle disciplinære sanktioner, men retten er desuagtet nødt til at vurdere, om dispositionerne i denne sammenhæng er berettigede.

Det er rettens vurdering, at dispositionerne forvaltningsretligt er uberettigede.

4) § 144 forudsætter, at gaven ydes "i udøvelse af ... offentlig tjeneste eller hverv". Det antages, at § 144 også omfatter gaver, der ydes "efterfølgende", jf. eksempelvis U2010B, side 333. § 144 omfatter således ikke kun det, der traditionelt opfattes som bestikkelse: At en person yder en gave til en offentlig ansat for at opnå en modydelse. § 144 omfatter ligeledes, at en person yder en offentlig ansat en gave, uanset der ikke forventes en kausal modydelse men måske snarere at pleje en relation el. lign. Det synes reelt velbegrundet, at dette også omfattes, da det meget let kunne sprede mistillid til den pågældende forvaltning eller myndighed, såfremt ansatte modtog gaver udover sædvanlig repræsentation.

Politiets sag om As eventuelle overtrædelse af udlændingeloven/menneskehandel m.v. var afsluttet og det forekommer ret hypotetisk, at A skulle få en ny tilsvarende sag. Retten finder imidlertid, at forholdet desuagtet er omfattet af § 144.

5) Retten lægger til grund, at der mellem de tiltalte på den ene side og A og B på den anden side er udviklet et mere venskabeligt forhold. I et sådant vennemiljø kunne det muligt være naturligt med gaver eller naturalieydelse til en større værdi end i et rent professionelt forhold som f.eks. mellem en offentlig indkøber og et leverandørfirma.

Retten vurderer imidlertid, at de konkrete gaver ikke har en så beskeden værdi, at de af den grund ikke er omfattet af § 144.

6) 2 voterende vurderer herefter, at de tiltalte ikke haft haft det til domfældelse fornødne forsæt, mens 1 voterende vurderer, at de tiltalte har haft det fornødne forsæt.

Flertallet lægger bl.a. vægt på, at forsættet ikke blot omfatter, at de tiltalte skal have indset, at de har modtaget en gave men tillige, at de har modtaget den p.gr.a. deres tjeneste, eller som formuleret i utrykt Østre Landsrets dom citeret i U 1985B, side 79, at det ikke var "godtgjort, at modtageren havde indset, at der var en sådan sammenhæng mellem den modtagne fordel og hans tjenstlige virke, at forholdet kunne anses for omfattet af straffelovens § 144."

Der afsiges dom efter flertallets votum, således at de tiltalte frifindes.

#### **Thi kendes for ret:**

De tiltalte T1 og T2 frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.